

TRĂCĂRA ROSIE

Organ al comitetelor orășenesc și raional P.M.R. Arad și al sfaturilor populare orășenesc și raional
Arad, anul XVII nr. 5010 | 4 pag. 20 bani | Miercuri, 28 septembrie 1960

PENTRU TRIUMFUL CAUZEI PĂCII

Oamenii muncii din orașul nostru salută cu entuziasm cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej rostită la O.N.U.

Fiecare cetățean al patriei noastre a așteptat cu nerăbdare cuvântarea tovarășului Gheorghiu-Dej la cea de-a XV-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite. Vestea că începând cu ora 19 cuvântarea va fi transmisă de către posturile noastre de radio, a făcut ca încă cu mult înainte de această oră în jurul aparatelor de radio, din cluburile și căminele culturale, în jurul difuzoarelor din întreprinderi și de pe stradă, să se adune un mare număr de oameni. Cuvântarea tovarășului Gheorghiu-Dej care a exprimat la sesiunea ONU năzuința fierbinte de pace a poporului nostru, a fost ascultată cu viu interes de către mii de oameni al muncii din orașul și raionul Arad.

La uzina „I. Rangheț“

Zgomotul mașinilor a amuțit. Constructorii de strunguri din schimbul de după masă s-au adunat în jurul difuzoarelor pentru a asculta cuvântarea rostită de tovarășul Gheorghiu-Dej la actuala sesiune a ONU. Analiza situației internaționale, demascarea acțiunilor agresive imperialiste, condamnarea rușinosului sistem colonialist, sprijinirea propunerilor de dezarmare generală și totală făcută de guvernul Uniunii Sovietice și alte probleme desprins din cuvântarea tovarășului Gheorghiu-Dej au lăsat o puternică impresie în inimile lor.

— Sprijinim din toată inima activitatea delegației noastre la cea de-a XV-a sesiune a ONU, a spus strungarul Dumitru Spînu. Cuvântarea tovarășului Gheorghiu-Dej exprimă intrutotul gândurile noastre, aspira-

țiile noastre. De aceea o sprijinim din toată inima.

La Căminul cultural „Pușkin“

Ora 19. Crainicul anunță că se transmite cuvântarea tovarășului Gheorghiu-Dej la cea de-a XV-a sesiune a Adunării Generale a ONU. În sala s-a așezat liniștea. Colectiviștii și alți locuitori din cartierul Pirneava, adunați la căminul cultural „Pușkin“, ascultă cu atenție fiecare cuvânt rostit de fiul iubit al poporului nostru de la tribuna celui mai înalt for internațional. Sint cuvinte calde, care merg la inima fiecăruia om cinstit din patria noastră deoarece ele exprimă năzuințele poporului român spre pace, spre coexistență pașnică între toate popoarele lumii.

Printre cei prezenți în această

seară la cămin sînt colectiviștii Ilie Pintea, Ioan Barla, Ștefan Șiclovan, cetățenii Magda Mihailoc, Ana Sasu, Ioan Betea și alții.

După terminarea transmisiiei, se înfrîpă discuții, cei prezenți subliniind covârșitoarea importanță a cuvîntării.

La fabrica „Teba“

Cuvîntarea tovarășului Gheorghiu-Dej prin care a făcut cunoscută la actuala sesiune a ONU dorința poporului român de a contribui la asigurarea unei păci trainice în lumea întreagă, a fost așteptată cu nerăbdare și de către muncitorii de la fabrica „Teba“. Pentru ca muncitorii din schimbul de după amiază să poată asculta cuvîntarea, a fost asigurată o bună audiere la difuzoarele stației de amplificare în toate sectoarele. La ora 19 cînd posturile noastre de radio au transmis cuvîntarea tovarășului Gheorghiu-Dej, ea a fost ascultată cu deosebit interes de către muncitorii de la ringuri și războaie, de cei de la fierare și de la mașinile de imprimat.

Cuvîntarea a fost imprimată pe bandă de magnetofon și în cursul zilei de astăzi va fi difuzată de mai multe ori, pentru muncitorii care au lucrat în schimbul de noapte și pentru cei care lucrează în schimbul întii.

Adunarea de la întreprinderea „7 Noiembrie“

Terl după terminarea lucrului, un mare număr de muncitori, tehnicieni, ingineri și funcționari de la fabrica „7 Noiembrie“ s-au adunat în sala clubului întreprinderii pentru a participa la un miting de susținere a luptei pentru pace.

La acest miting tovarășul Vasile Goguța, directorul întreprinderii a vorbit pe larg în fața celor adunați despre importanța cuvîntării a tovarășului N. S. Hrușciiov rostită la sesiunea ONU. Vorbitorul a subliniat în deosebi acele pasaje ale cuvîntării care se referă la lichidarea colonialismului, dezarmarea generală și totală.

La miting au luat cuvîntul mai mulți muncitori din întreprindere printre care și Dumitru Ardeleanu, de la fabrica de drojdie, Alexandru Pentek de la moară și Teodor Guiu de la secția atelierelor. Vorbitorii au susținut cu căldură activitatea țărilor socialiste la sesiunea ONU, exprimîndu-și satisfacția față de cuvîntarea tovarășului Hrușciiov. Toți s-au angajat ca la locul lor de muncă să muncească cu și mai mult entuziasm pentru a traduce în viață Directivile celui de al III-lea

Congres al PMR, contribuind astfel la întărirea păcii. La sfîrșitul mitingului participanții au trimis celei de a XV-a

După terminarea schimbului...

O masă improvizată în holul de la poartă, un microfon instalat la repezeală, în jur sînt de muncitoare, abia ieșite din schimbul de dimineață. De ce s-au adunat muncitoarele de la „Tricolor roșu“? Cine ar putea răspunde mai bine la această întrebare decît cei care au fost ascultați și aprobați, decît cei care, în clevea cuvîntate, au spus ce aveau de spus sule, mii, milioane de oameni. Să-i ascultăm:

MARGARETA MUSCAN, ingineră: Cu multă bucurie și cu profund respect salut cuvîntarea tovarășului Hrușciiov, la actuala sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, care cuprinde propuneri de cea mai mare însemnătate cu privire la lichidarea totală și definitivă a regimului colonialist, la tratatul de dezarmare generală și totală, la respectul față de suveranitatea țărilor statelor.

MARIA FILO, muncitoare: Doresc din toată inima ca istorice-

sesiuni a Adunării Generale a ONU o scrisoare prin care să-luăm istoricele propuneri ale Uniunii Sovietice la această sesiune.

le propuneri pentru triumful năzuințelor de pace și progres ale popoarelor să se înlăptuască.

IRINA GUZEI, ajutor de maistru: Ca femeie și ca mamă aș vrea ca lumea să fie ferită de un nou război. De aceea doresc din toată inima delegației romine, în frunte cu tovarășul Gheorghiu-Dej, succes în activitatea sa neobosită pentru apărarea păcii.

GH. MORAR, muncitor: Noi dăm totul pentru realizarea unei păci trainice, durabile. Aceasta se ogîndește în succesele noastre. În primele opt luni ale anului fabrica noastră a produs peste plan 557.000 bucăți de tricotate din bumbac și a realizat economii în valoare de 756.000 lei. Dorind succes deplin delegațiilor țărilor socialiste la cea de a XV-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, asigurăm că nu ne vom precepuți eforturile pentru a ne îndeplini angajamentele luate, astfel ca planul anual să fie realizat în 11 luni.

Lucrările sesiunii Adunării Generale a ONU

NEW YORK 27 (Agerpres). — Corespondență specială: Ședința din dimineața zilei de 27 septembrie a celei de-a 15-a sesiuni a Adunării Generale a ONU s-a deschis la ora 10,50 (ora New Yorkului), 16,50 ora Bucureștiului.

La această ședință sînt prezenți conducătorii a numeroase state și guverne care participă la lucrările sesiunii, printre care N. S. Hrușciiov, A. Novolny, W. Gomulka, T. Jivkov, M. Shehu, J. Nehru, I. Tito, Fidel Castro, G. Nasser, K. Nkrumah, J. Dielenbacher și alții.

Primul vorbitor înscris la cuvînt era șeful delegației R. P. Romine, Gheorghiu-Dej. Înainte de începerea ședinței, delegația romină în frunte cu tovarășul Gheorghiu-Dej a fost asaltată de fotoreporterii și operatorii de cinematograf timp de mai multă minută. Zăriștii acreditați la ONU au solicitat cuvîntarea în limba engleză a conducătorului delegației romine și au transmis redacțiilor lor conținutul acestui cuvîntări.

În momentul cînd președintele sesiunii dă cuvîntul conducă-

torului delegației romine, iar tovarășul Gheorghiu-Dej se îndreaptă spre tribuna înaltului for internațional, în sala Adunării Generale izbucnesc aplauze.

Cuvîntarea tovarășului Gheorghiu-Dej care a expus poziția R. P. Romine în principalele probleme înscrise pe ordinea de zi a sesiunii Adunării Generale a ONU a fost aplaudată puternic.

În continuarea ședinței a luat cuvîntul președintele R.A.U., Gamal Abdel Nasser.

După cuvîntarea președintelui Nasser, ședința de dimineață a luat sfîrșit.

În ședința din după-amiază zilei de 27 septembrie primul a luat cuvîntul reprezentantul Tailandei, în continuarea ședinței a luat cuvîntul conducătorul delegației R. P. Polone, Wladyslaw Gomulka.

După aceea, au luat cuvîntul șefii delegațiilor Paraguayului, Guatemalei și Pakistanului.

Cuvîntarea rostită de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, șeful delegației romine la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O. N. U.

Domnule președinte, Stimaii delegați,

Permiteți-mi, înainte de toate, să realțm de la această înaltă tribună deosebita însemnătate pe care poporul și guvernul român o atribuie Națiunilor Unite, ca organizație a cărei menire principală este de a asigura dezvoltarea colaborării multilaterale între țări și popoare, de a feri omenirea de calamitățile războiului, de a consolida necontenit pacea. Dezbaterile Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite au trezit chiar de la începutul actualii sesiuni un interes profund în lumea întreagă. Aceasta se datorează faptului că sesiunea noastră este chemată să examineze problemele arzătoare ale vieții internaționale, a căror rezolvare este menită să exercite o profundă înțurire asupra întregii evoluții a umanității contemporane. Mă refer în primul rînd la problema abolirii sistemului colonial și la cea a înlăpturii programului de dezarmare generală și completă.

Un alt factor de seamă care imprimă un caracter deosebit actualii sesiuni constă în participarea la lucrările ei a numeroși conducători de state și de guverne, animați de simțul de înaltă răspundere pentru soarta omenirii, pentru perspectivele păcii și ale buneii înțelegeri între popoare. Valoroasa inițiativă întreprinsă în acest sens de șeful guvernului sovietic s-a bucurat de un puternic ecou, în ciuda rezervelor cu care a fost întâmpinată de unele guverne.

Ne îngăduim să exprimăm speranța că aceasta va crea condiții propice pentru examinarea aprofundată și soluționarea efectivă a problemelor ce se află în centrul ordinii de zi a Adunării Generale a ONU.

Inceputul sesiunii a fost marcat printr-un act de mare semnificație: primirea în mijlocul nostru a noilor state africane și a Republicii Cipru, care și-au dobîndit de curînd independența.

În numele poporului și guvernului român adresez din toată inima nollor țări independente un călduros salut, expresia sentimentului de solidaritate cu lupta dreaptă a popoarelor pentru libertate și independență națională.

Apariția noilor state naționale și mișcarea înainte pe care o determină este unul din alături largului și puternicului suvoi al forțelor sociale care imprimă în vremea noastră direcția dezvoltării istorice.

calcule și interese străine de Cartă.

Este inadmisibil ca în importanta problemă a recunoașterii drepturilor marelui popor chinez, o mare organizație internațională ca ONU să fie subordonată intereselor unui stat sau ale unui grup de state.

Lipsirea ONU de aportul uneiia dintre marile puteri, Republica

boiului a devenit o problemă care privește direct toate statele.

Adunarea Generală a ONU constituie deci forul cel mai potrivit pentru a elabora modul în care să se înlăptuască țelul comun — dezarmarea generală și completă.

Ca unul dintre membrii Comitetului celor zece state pentru dezarmare, guvernul român a exami-

și completă și printr-o serie de tactice obstructioniste care demonstrează în fond lipsa de dorință de a trece la înlăptuirea sarcinii trasate prin rezoluția Adunării Generale. Este evident că țările socialiste au puteau accepta trasorarea tratatelor într-un paravan pentru intensificarea cursei înarmărilor și într-un mijloc de inducere în eroare a opiniei publice internaționale, care urmarea tratativele acestea cu speranța că ele vor duce la rezultate pozitive concrete. Noi socotim că împasul la care au fost aduse negocierile de dezarmare, datorită poziției negative a părții occidentale, poate și trebuie să fie depășit.

Tocmai aceasta este sarcina Adunării Generale. După părerea delegației romine prevederile fundamentale ale tratatului pentru dezarmare generală și completă propuse la această sesiune de șeful guvernului sovietic, N. S. Hrușciiov, constituie o bază serioasă pentru o abordare concretă și constructivă a problemei și permite Adunării Generale să găsească ieșirea din impas.

Pentru a judeca sinceritatea și eficacitatea planurilor sau propunerilor de dezarmare aflate în fața Adunării, un criteriu primordial a fost și rămîne efectul pe care punerea lor în aplicare l-ar avea asupra cursei înarmărilor.

În această privință poziția SUA își găsește expresia în declarațiile conducătorilor și generalilor americani că SUA trebuie „să câștige o poziție de forță“. Idee care revine ca un leit-motiv în toate declarațiile menționate.

În practică, această atitudine s-a tradus și se traduce printr-o intensificare și mai mare a cursei înarmărilor.

Nu este oare clar că dacă aceasta va fi și pe viitor cursul pe care îl vor urma SUA, va fi greu, dacă nu imposibil, să se abordeze în mod constructiv și pozitiv problema dezarmării?

Rezultă că Adunarea Generală trebuie să-și însușească acele propuneri de dezarmare a căror aplicare are drept rezultat încetarea imediată a cursei nebunești a înarmărilor și să considere necesare răspunzătoare acele propuneri care, aplicate fiind, ar duce la desfășurarea nestingerii a cursei înarmărilor.

După părerea guvernului român, un merit principal al propunerilor sovietice de dezarmare constă tocmai în faptul că traducea lor în viață ar pune în față imediat cursei înarmărilor și ar îndrepta lucrurile spre reducerea armamentelor și forțelor armate, spre eliminarea lor. Semnarea unui tratat de dezarmare generală și completă care ar prevedea desființarea tuturor forțelor armate și interzicerea restabilirii lor sub orice formă, interzicerea și distrugerea tuturor stocurilor de arme, încetarea producției oricărui gen de arme, inclusiv arme atomice, cu hidrogen, chimice, bacteriologice și alte tipuri de arme de exterminare în masă, distrugerea tuturor mijloacelor de transportare a armelor nucleare la lîntă, lichidarea tuturor bazelor militare străine, abolirea serviciului militar, a învățămîntului militar, a ministerelor de război și statelor majore, ca și încetarea alocării de fonduri bugetare pentru scopuri militare — toate aceste măsuri, nu numai că ar stăvilă cursa înarmărilor, dar ar face și orice efort de înarmare ilegal și lipsit de sens.

Elementul esențial al tratatului propus de U.R.S.S. constă în faptul că el prevede de la începutul intrării în vigoare eliminarea tuturor mijloacelor de transport a armelor nucleare, reducerea forțelor armate, și în special ale SUA și U.R.S.S., la un nivel de 1,7 milioane soldați, lichidarea bazelor străine, interzicerea lansării de rachete cu scopuri militare, obligarea de a nu transmite altor state bombe nucleare sau informații pentru producerea lor, precum și reducerea coresponsuzătoare a bugetului militar. Tocmai a-

Indată ce au sosit zărele, grupuri de muncitori de la Centrul mecanic „Bernath Andrei“ din orașul nostru s-au adunat în jurul agitatorilor pentru a lua cunoștință, mai pe larg, despre cuvîntarea rostită de tovarășul N. S. Hrușciiov la ONU. În CLISEU: Inginerul Ștefan Jacotă dezbate cu un grup de muncitori clevea pasaje din cuvîntarea tovarășului N. S. Hrușciiov la ONU.

Populară Chineză, împiedicarea sistematică a marelui popor chinez de a-și ocupa locul legitim la ONU constituie una din cele mai grave lovituri date prestigiului acestei organizații și eficacității ei în îndeplinirea sarcinilor trasate de Cartă.

Pentru a-și putea îndeplini marea misiune istorică — de a feri omenirea de cataclismul unui război distrugător, ONU trebuie să devină o organizație cu adevărat universală în care toate statele și popoarele să știe că au un reazim sigur, un arbitru drept și nepărtinitor, un organism care, prin însăși compoziția și structura lui, să înlăptăm marilor principii înscrise în Cartă.

Domniilor delegați,

Importanța pe care guvernul român o acordă actualii sesiuni a Adunării Generale decurge, în primul rînd, din faptul că în cadrul ei urmează să fie dezbătută problema centrală a vieții internaționale contemporane — problema dezarmării. De rezolvarea acestei probleme depinde în ultimă analiză, dacă omenirea va avea de îndurat suferințele fără margini ale războiului nuclear sau dacă va fi izbăvită de ele. Propunerea Uniunii Sovietice de a se înlăptăm dezarmarea generală și completă corespunde nobilei năzuințe a omenirii de a se inaugura în dezvoltarea societății umane o eră nouă în care războaiele să rămîna definitiv de domeniul trecutului, iar omenii să poată folosi în întregime resursele planetei noastre și propriile lor energii, pentru a crea o lume în care să fie lichidate pentru totdeauna inapoierea, sărăcia și foametea, să înflorească relațiile pașnice, de colaborare rodnică și prietenie între țări și popoare.

În zilele noastre, nu mai e cu puțință ca vreun stat oriunde ar fi situat și oricare ar fi puterea lui militară și economică, să împingă omenirea într-un conflict armat fără a suferi el însuși consecințele. De asemenea nu este de conceput ca în cazul unei astfel de conflagrații, vreun popor, indiferent dacă ar fi sau nu beligerant, să poată evita efectele furtive ale acesteia. De aici rezultă că lichidarea mijloacelor pentru dezlănțuirea și ducerea răz-

nat cu cea mai mare atenție această problemă și, cu permisiunea dvs., voi expune pe scurt adunării unele concluzii ce se impun.

Maî înții țin să realțm de la această tribună că deși noi nu subestimăm obstacolele și dificultățile care stau în calea dezarmării generale și complete, considerăm că ele pot fi învinse dacă și puterile occidentale vor da dovadă de luciditate și realism.

În Occident se aud glasuri că dezarmarea generală ar fi „o utopie“, „o himeră“, așa cum s-a pronunțat unul dintre avtorbitorii. Dar este oare utopie a analiza curajoș situația primejdioasă la care a ajuns omenirea prin faptul că există, astăzi, suficiente bombe atomice și cu hidrogen pentru a distruge civilizația umană, și a trage concluzia — singura logică și înlăptă — că cea mai sigură metodă de a evita un asemenea cataclism este însăși distrugerea radicală și completă a mijloacelor care îl pot produce?

Este oare mai „realist“ a continua cursa nebună a înarmării atomice și a stoca mereu bombe, din care una singură poate distruge un oraș din categoria celor mai populate din lume? Este oare „realist“ a ține în aer permanent sute de bombardiere încărcate cu bombe nucleare și a le trimite în misiuni de patrulare, creînd astfel primejdia izbucnirii unui război, ca urmare a unei neglijențe sau a unui act irresponsabil?

Dezarmarea generală și completă, aprobată unanim de Adunarea Generală a ONU, a fost pusă la ordinea zilei ca o sarcină urgentă și vitală, care cere neapărat să fie rezolvată.

Dar în ciuda recomandărilor rezoluției ONU și în ciuda eforturilor statelor socialiste în Comitetul celor zece de a angaja negocierile pe o linie constructivă, partenerii noștri au manifestat o atitudine negativă, făcînd imposibile continuarea negocierilor. Repetărilor străduinții ale U.R.S.S. și celorlalte state socialiste de a merge în înlăptuirea părții occidentale, reprezentanții SUA și aliaților lor le-au răspuns prin refuzul de a negocia un tratat de dezarmare generală

In EDITURA POLITICA
au apărut
„Pe drumul construirii
comunismului”

Acad. S. G. STRUMILAN
Traducere din limba rusă,
cartea acad. S. G. Strumilin
analizează perspectivele rezolvării sarcinii economice fundamentale a U.R.S.S., probleme legate de dezvoltarea continuă a orânduirii colhoznice, de apropierea celor două forme de proprietate socialistă, de crearea belșugului de bunuri de consum pentru populație, de repartitia bunurilor materiale în comunism, de reducerea zilei de muncă și de dezvoltarea înclinărilor, aptitudinilor și talentelor tuturor oamenilor muncii.
200 pag. 3,40 lei
„Ultima fortăreață”
de PIERRE DAIK
Romanul scriitorului francez Pierre Dalk, întâmplăzând viața și lupta deșinșilor dintr-unul din numeroasele lagăre de exterminare create de hitleristi în timpul celui de-al doilea război mondial.
360 pag. 8,05 lei

Dezbat proiectul
noului statut
al sindicatelor

Zilele trecute, la uzinele textile „30 Decembrie” a avut loc o adunare în cadrul căreia s-a preluat proiectul de statut al sindicatelor din R. P. Română. La adunare au participat peste 860 membri de sindicat, din activul sindical al uzinelor. Proiectul noului statut al sindicatelor a fost preluat de către tovarășul Ion Dehelean, secretar al Consiliului sindical local.

După ce au făcut cunoștință cu proiectul noului statut al sindicatelor din R.P.R., membrii de sindicat ca Pavel Koesmaros, Ioan Berhecl, Gheorghe Trasca și alții au subliniat rolul sindicatelor, conduse de partid, în mobilizarea oamenilor muncii la realizarea sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al P.M.R.

În zilele acestea, pe grupe sindicale, se continuă discutarea proiectului noului statut al sindicatelor din R. P. Română. Din inițiativa comitetului sindical pe uzină, s-a întocmit un plan de acțiune prin care s-au stabilit obiectivele ce se vor realiza în clintea Congresului al IV-lea al sindicatelor din R.P.R.

Astfel între 15 și 26 octombrie se va organiza o decada de onoare, se va analiza activitatea comisiilor pe probleme, se va extinde și intensifica metoda de înfrățitoraro precum și alte acțiuni care vor asigura textiliștilor de aici întimplinșarea Congresului al IV-lea al sindicatelor cu noi și în portante realizări în muncă.

Tot sprijinul muncitorilor - elevi

Hotărârile celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitorilor Romni stau la baza transformărilor economice, politice, sociale și culturale ce se vor petrece în țara noastră în anii următori. Aceste prefaceri ce prind viață prin munca neobosită a miilor de constructori ai socialismului vin să contureze mai precis, mai evident scopul final spre care mergem, și tocmal de aceea au găsit și găsesc un larg răsunet în rândul maselor de oameni ai muncii.

Dacă în privința obiectivelor industriale, a construcțiilor de tot felul, ritmul realizărilor depășește cu mult amintirile călătorului ce nu mai recunoaște meșteșugurile văzute cu un an sau doi în urmă, în domeniul ridicării calificării muncitorilor prin învățământul seral sau fără frecvență, realizările și perspectivele viitorului nu sînt cu nimic mai prejos.

Ca în întreaga țară și în orașul nostru comisiile permanente de selecționare a elevilor pentru școala medie serală, după ce au dezbătut sarcinile trasate în acest sens pentru fiecare unitate în parte, au căutat ca în limitele posibile, să le traducă în fapte. Ajutate în munca lor de organele de partid și UTM comisiile de selecționare au recrutat un mare număr de elevi-muncitori care începind cu acest an școlar își completează studiile prin învățământul seral sau fără frecvență. Realizarea celor 11 clase de a VIII-a cu aproximativ 480 elevi și aproximativ 50 de candidați pentru învățământul fără frecvență sînt

o mărturie evidentă a muncii depuse de comisiile. Îndrumarea unui număr așa de mare de oameni ai muncii spre completarea studiilor este o realizare cu atât mai mare cu cît aproximativ 96-97 la sută din aceștia sînt muncitori direct din producție. Fără îndoială, aceste realizări confirmă și năzuința muncitorilor spre cunoștința mai superioară, năzuința ce este în deplină concordanță cu cerințele economiei noastre socialiste în plină dezvoltare. Oprindu-ne însă aici și lăsuind lucrurile să meargă de la sine, n-am putea obține rezultatele scontate și ca atare muncile comisiilor de selecționare n-ar fi completă. Pentru învățământul seral nu numai recrutarea elevilor constituie o problemă ci și menținerea acestor elevi în școală și achitarea lor de obligațiile școlare. Cunoșcînd că frecvența în învățământul seral constituie cheia succesului, la școala serală „Gh. Dimitrov” cu sprijinul secțiilor de învățămînt și cultură s-au organizat și clase de elevi pe ture pentru a nu stîrniți producția prin aranjarea elevilor în schimburi u-nice. Așa funcționează o clasă a IX-a în două ture, o clasă a VIII-a în trei ture și una tot de a VIII-a în două ture.

Cum acest lucru este cunoscut atât de elevii cît și de comisiile de selecționare, ar fi bine să se țină cont de clasa din care fac parte elevii — atunci cînd sînt trecuți în alt loc de producție, cînd se organizează brigăzile de producție etc. De asemenea e necesar ca întreprinderile, prin șefii de secție, să respecte prevederile H.C.M. 271/959, în legătură cu reținerea după cele 8 ore de muncă și folosirea lor în alto muncă. Cu siguranță că se ivesc anumite greutăți în întreprinderi, dar înlăturarea lor trebuie să fie o preocupare permanentă atât a școlii cît și a comisiilor de selecționare care l-au recomandat pe elevi. În caz contrar elevii au frecvență slabă, obțin rezultate nesatisfăcătoare la învățatură și în cele din urmă se retrag de la școală. În multe cazuri șefii de secție sau maștrii rețin elevii după orele de lucru, spunîndu-le că le dau motivare. Motivarea justifică absența, dar nu poate completa lecțiile pe care elevul le-a pierdut și pe care muncind de unul singur cu greu le poate însuși. În anul școlar trecut, din motivele arătate mai sus, unii elevi s-au retras pe parcurs. O bună parte din ei s-au înscris anul acesta din nou în aceeași clasă, ceea ce este îmbucurător. O parte din ei, descurajați probabil de greutățile întâmpinate, nu s-au mai înscris. Căzuri de acestea s-au întimplat cu unii elevi de la „Fierarul”, uzinele „Gh. Dimitrov”, „30 Decembrie”, fabrica „Tricolul roșu” etc.

Dacă în anul acesta comisiile de selecționare au recrutat un număr mare de muncitori, trebuie să se preocupe mai mult și de condițiile în care acești elevi frecvențează cursurile serale. Aceasta ar face ca numărul celor care se vor retrage să fie minim dacă nu inexistent. Ținînd cont de rezultatele muncii elevilor obținute în luna ce s-a scurs de la începerea cursurilor școlii medii serale, de voința acestor tineri muncitori de a învăța, ne exprimăm convingerea că în noul an școlar se vor înregistra noi succese în pregătirea muncitorilor-elevi, devenind astfel cadre de nădejde pentru economia țării noastre în plină dezvoltare.

Prof. P. MISTOR,
directorul Școlii medii serale de pe lângă uzinele „Gh. Dimitrov”

Acțiuni ce se vor întreprinde în „Luna prieteniei romîno-sovietice”

— Interviu cu tov. Gh. Popa de la Consiliul sindical local —

Intre 7 octombrie și 7 noiembrie a. c. se va desfășura — ca de altfel în fiecare an — tradiționala „Lună a prieteniei romîno-sovietice”. Și orașul nostru s-a pregătit din vreme pentru întimplinșarea acestui eveniment — prilej de manifestare a dragostei și recunoștinței poporului nostru față de marele popor sovietic. Avînd în vedere că sindicatul local se va ocupa de organizarea acestor acțiuni culturale ce se vor întreprinde în cadrul „Lunii prieteniei romîno-sovietice”. Redăm mai jos convorbirea avută.

— Vă rugăm să ne spuneți ce acțiuni vă-ți propus în vederea sărbătoririi „Lunii prieteniei romîno-sovietice”?

— Cum e și firesc am început cu întocmirea unui plan de acțiune în care am prevăzut o serie întreagă de manifestări printre care, în primul rând ținerea unor conferințe la clubul și teme axate pe prietenia romîno-sovietică, deschiderea a numeroase expoziții cu cele mai noi cărți sovietice. Bibliotecile se vor completa cu seriile noi de cărți ce vor apărea cu această ocazie și își vor spori numărul de cititori la cărțile sovietice.

În cadrul zilelor tineretului se vor ține de asemenea, conferințe și seri tematice unde va fi subliniată prietenia de veacuri romîno-sovietică.

Cinematografele sindicale vor organiza între 5 octombrie — 7 noiembrie a. c. săptămîna filmului romîno-sovietic. Numărul de abonamente va crește cu 2 la sută raportat la nr. de salariati din fiecare întreprindere.

— Ne puteți spune ceva și despre formațiile artistice?

— Formațiile artistice își vor organiza programe pe tema prieteniei, vor introduce în repertoriul lor cîntec și dansuri sovietice. Fiecare formație artistică va prezenta 1-2 spectacole în fața muncitorilor din întreprinderea respectivă și un spectacol pe scenele căminelor culturale din raionul Arad. În clintea marilor sărbători vor lua ființă la: clubul CFR, Centrul mecanic, „Tricolul roșu”, „Fierarul” și la Fabrica de zahăr brigăzilor artistice de agitație.

— Cheia rezultatelor bune este colaborarea. Ne puteți spune ceva și despre acest domeniu al activității dv.?

— Desigur. Rezultatele muncii noastre se dovedesc în întreprinderi, acolo unde pusează viața din plin. Primul pas a fost convocarea activiștilor culturali din comitetele sindicater din întreprinderi și care ne-am constituit asupra fiinșilor ce le vom întreprinde în Luna prieteniei romîno-sovietice. Cu ARLUS-ul avem un plan comun de activitate pe toată perioada. De asemenea s-a luat legătură cu S.R.S.C. care s-a angajat să ne întocmească conferințele necesare. Ați deccamdat. Urmează munca concretă și... rezultatele.

D. TOTI

SPORT

Rezultate, clasamente

În duminica care a trecut s-a desfășurat o nouă etapă în campionatele raional, orașenesc și juniori (orașenesc) la fotbal. În urma rezultatelor obținute clasamentele au următoarea configurație: Mecurile s-au terminat cu următoarele rezultate:

CAMPIONATUL RAIONAL
Categorii I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII
CAMPIONATUL ORĂȘENESC
Juniori: Inșelegerea—CFR 0:2 (0:1); Libertatea—UDA (Amefa) 0:7 (0:1); F.Z.—Indagrara 1:4 (1:2); UTA—ICOA 8:0 (4:0).
Campionatul orașenesc, categorii I—Indagrara—Inșelegerea 0:0; Tricolul roșu—Panificație 1:1 (1:0); Motorul—F.Z. 2:0 (1:0); Libertatea—Strungul 2:1 (1:1); Categorie II: Banatul—Victoria 1:2 (0:1); UTA II—Cetatea Mureș 1:1 (0:0); Mureșana—Sănătatea 2:2 (1:1); UVA (Amefa) II—Olimpia 7:1 (4:0).
Campionatul raional, categorii I—Curtici—Vinga 1:0 (0:0); Maltat—Dorobanți 3:1 (1:1); Aluniș—Pincota 2:1 (2:1); Categorie II seria I: Macea—Sag 2:3 (1:3); Ulvinș—Soțronea 0:1 (0:0); Zimandul Nou—Iratos 3:0 (forfait). Seria

II: Livada—Zimanduz 3:2 (1:2); Sînpaul—Gașa 3:3 (2:0); Zădăreni—Frumușeni 3:0 (1:0).

CAMPIONATUL ORĂȘENESC
Categorii I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII
CAMPIONATUL ORĂȘENESC DE JUNIORI
I UTA 2:2 0 14: 0 4
2 CFR 2:0 0 8: 0 4
3 UVA 2:0 0 15: 2 4
4 Inșelegerea 2:1 0 1 3: 2 2
5 7 Noiembrie 2:1 0 1 4: 7 2
6 F. Z. 2:0 2 1: 7 0
7 Libertatea 2:0 2 0:13 0
8 ICOA 2:0 2 2:16 0

Experiența noastră în cultivarea grului

Să însămînțăm numai semințe de mare productivitate

În documentele Congresului al III-lea al partidului se acordă o deosebită atenție creșterii producției de cereale. Sporirea producției de cereale constituie o sarcină principială pentru toți oamenii muncii din agricultură. Colectivizarea agriculturii, variatul număr de mașini puse la dispoziția gospodăriilor colective, sporirea cantităților de îngrășăminte chimice, extinderea în cultură a semințelor de mare productivitate, creșterea numărului de cadre de specialitate și experiența dobîndită de colectivști, fac ca producția de grâu, să poată fi mărită an de an. În ultimii ani, datorită folosirii multilaterale a mijloacelor mecanizate, a îngrășămintelor chimice și organice, introducerea în cultură a soiurilor de mare productivitate și executării lucrărilor la un nivel agrotehnic ridicat, s-au obținut producții ce dovedesc că există posibilități ca recolta de grâu în gospodăria noastră să fie mult sporită. Anii 1959 și 1960 au marcat o serioasă cotitură în cultura grului în gospodăria noastră, reușind ca prin producțiile realizate să ne situăm printre gospodăriile cu producție bună de grâu prin obținerea unor producții medii de peste 2.000 kg la ha în 1959 și aproape 2.000 în anul 1960. Iată cum a reușit să obțină gospodăria noastră aceste producții. În toamna anului 1958, deși 90 la sută din suprafața a fost însămînțată după porumb, terenul a fost arat cu tractoarele, urmate de grapa stelată, după ce în prealabil a fost discuit pentru a rămîia uniform resturile vegetale de pe porumbiște. În felul acesta, aceste resturi au fost împrăștiate și îngropate uniform sub brazdă, fără ca sub arătură să rămîna goluri de aer, care sînt dăunătoare grului în timpul iernii. Arătura care prezenta bulgări, a fost discuită pînă la fărîmîșarea lor.

Sporirea recoltei de grâu deplină în mare măsură de folosirea epocii optime de semănat. Această epocă este în funcție de regimul pluviometric și de temperatura din sol și aer din toamna respectivă, care de obicei este favorabilă pentru însămînțări în gospodăria noastră începînd din primele zile ale lunii octombrie. O mare defecțiune în gospodăria noastră era pînă nu de mult folosirea unei cantități prea mici de sămînță la ha. În 1959 noi am folosit 185 kg la ha, iar în 1960 am dat 191 kg sămînță selectată și tratată. Nu am avut posibilități să folosim îngrășăminte organice nici minerale la arătura de însămînțare. În cursul lunii februarie, imediat după dezgheț, pe 159 ha grâu din soiul Odvoș, precum și pe întreaga suprafață ocupată cu soiuri valoroase de grâu s-au aplicat cîte 100 kg azotat de amoniu și 100 kg superfosfat la ha. De pe întreaga suprafață s-au strîns ceceni, s-a plivî și s-a grăpat. Recoltarea s-a făcut în pîrgă, obținîndu-se producții de 2.120 kg la ha la soiul Odvoș și între 3.200—3.600 la soiurile de mare productivitate. Încurajări de aceste rezultate, în toamna 1959 am pornit să pregătăm din timp terenul, executînd o arătură adîncă. Am selectat și tratat sămînța și am mărit suprafața cultivată cu soiurile valoroase. De asemenea am mărit și cantitatea de sămînță la ha, iar în primăvară am îngrășat cultura suplimentar aplicînd 100 kg la ha azotat de amoniu. Recoltarea grului s-a făcut în faza optimă, obținîndu-se la soiul Odvoș, avînd ca plantă premergătoare porumbul, 1.980 kg la ha, iar la soiurile de mare productivitate o recoltă de 2.300 kg la ha. Din rezultatele obținute de gospodăria noastră în anii trecuți se desprinde felul cum va trebui să muncim în acest an pentru creșterea producției. În primul rînd

se însămînța soiuri de grâu productive pe toată suprafața.

Folosind o cantitate mai mare de sămînță la ha și însămînțînd în epoca optimă, într-un teren discuit, apoi arat adînc urmat de grapa stelată, vom asigura o densitate corespunzătoare pentru a obține producții mari. Pe lângă aceasta aplicarea de îngrășăminte naturale de bază și minerale azotate imediat după toaprea zăpezii și pe laze de vegetație sînt condiții obligatorii pe care le vom îndeplini pentru a obține producții mari atît la grînelo locale cît și la acelea valoroase.

Urmînd linia trasată de partid de a spori necontenit producția de grâu la ha, membrii gospodăriilor colective „Partizanul” din Gal-Bujac se angajează ca și în acest an să lupte pentru a se situa între gospodăriile fruntașe la cultura grului. Ing. GH. BRINDA, gospodăria colectivă „Partizanul” Gal-Bujac

note Cantitatea și calitatea laptelui nu se exclud

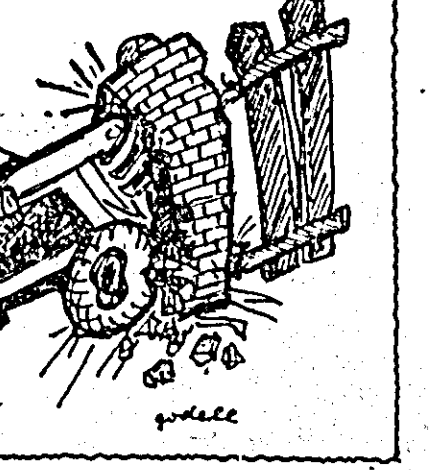
Trebuie să consemnăm aici atîtudinea necesităă a unor mulgători din gospodăriile colective. În goana după acumularea de cît mai multe zile-muncă mulgătorii Vasile Ilea de la gospodăria colectivă din Horla, Etelea Hartman și Florica Roșca de la gospodăria colectivă din Iratos, precum și unii mulgători de la gospodăria colectivă din Seceani, au obicatul de a pune apă în lapte. Umîlînd cantitatea ei au deprecat în schimb calitatea laptelui. Mulgătorul Ilea a fost scos din muncă ce o deșinea și sancționat conform statutului, cu reținerea unui număr de zile-muncă. Experiența de la Sinmartin în problema retribuțiilor prin acordarea de zile-muncă după soșirea analizelor și la un anumit procent de grășime (3,5) trebuie studiată și generalizată ca fiind, considerăm, eficace. V. G.

mai mic de 3,5. La gospodăria colectivă din Sinmartin pontajul zilelor-muncă se acordă numai după ce soșese rezultatele analizelor de la centrul ICIL. Cum aceeași metodă se aplică acum și la Dorobanți. După cum spunea tov. Anton Szanda, președintele gospodăriei colective, într-un timp un mulgător a primit 80 zile-muncă într-o lună, dar procentul de grășime varia de la 2,9 la 3,5. Acum lucrurile s-au schimbat, cointeressarea mulgătorilor este mai mare, rezultatele îl fiind creșterea atît a cantității cît și a calității laptelui.

Experiența de la Sinmartin în problema retribuțiilor prin acordarea de zile-muncă după soșirea analizelor și la un anumit procent de grășime (3,5) trebuie studiată și generalizată ca fiind, considerăm, eficace. V. G.

Unde duce nepriceperea

Petru Lăscuț a pus la încercare rezistența stîlpului din zid a porții cetăăeanului Gheorghe Vanu din Mîsca. Aceasta, pentru că tovarășii din conducerea S.M.T. Arad Nou au încredinșat tractorul unui om nepriceput.

TIMPUL probabil

Centrul meteorologic Arad comunică: Azi, 28 septembrie 1960, vremea rămîne nestabilă cu cerul schimbător mai noros ziua. Vor cădea plot slabe. Temperatura variabilă, ziua va urca între 11 și 17 grade, iar noaptea va coborî între 1 și 6 grade. Vîntul va sufla potrivit cu intensificări locale din sectorul vest și nord-vest. Pentru următoarele trei zile: vremea rămîne rece cu cerul mai mult noros.

Crește nivelul cultural al colectivîștilor

Viața colectivîștilor devine din ce în ce mai frumoasă și îmbelșugată. Bibliotecile, radioul și cinematograful, care au devenit focare de cultură la îndemîna oamenilor muncii de pe cîmpoare, sînt și prietenii colectivîștilor din comuna Șag. E destul să amintim că numai anul acesta colectivîștii de aici și-au cumpărat 39 de aparate de radio care s-au adăugat la cele peste 110 existente în ca-

sele colectivîștilor de aici. Zărele și revistele sînt de asemenea un mijloc eficace de cultură. Pe adresa colectivîștilor din Șag soșesc lunar peste 650 de abonamente la diferite zăre: Scîntela tineretului, Romania liberă, Neuer Weg, Die Wahrheit, Flacăra roșie și altele. HILDE BERNATHI, corespondent.

A soșit toamna

Pardesuri, paltoane, costume pentru femei, bărbași și copii se confecționează în timpul cel mai scurt la unitățile Cooperativei „Artex” BOGAT SORTIMENT DE STOFE MODERNE

Recomandări din programul de RADIO

Miercuri, 23 septembrie 1960 PROGRAMUL I

8.00 Din presa de astăzi, 8.30 Sultă pentru copii de Petko Stainov. 9.02 Muzică ușoară. 9.30 Vrează să știu (reluare). 9.50 Melodii populare romînești. 10.20 Poemul simfonic „Cornu” de Victor Gheorghiu. 11.00 Buletin de știri. 11.03 Muzică ușoară interpretată la pian. 11.30 Fragmente din opera „Così fan tutte” de Mozart. 12.00 Emisiune literară. 12.15 Din muzica popoarelor. 12.45 Pleșe vocale și instrumentale de Stefan Mangolanu. 13.00 Buletin de știri. 13.05 Concert de pian. 14.00 Din cele mai cunoscute melodii populare romînești. 14.30 „Cățătorile muzicale” prin țări prietene”, program de muzică ușoară. 15.00 Buletin de știri. 15.10 Muzică simfonică. 15.40 Concert de muzică ușoară. 16.15 Vorbește Moscova! 17.00 Radiojurnal și buletin meteorologic. 17.30 În slujba patriei. 18.00 Program muzical dedicat frunșășilor în producție din industrie și agricultură. 18.30 Inovatori și inovaii. 18.40 Muzică ușoară de compozitorii sovietici Raudei și Feltsman. 19.00 Buletin de știri. 19.05 Itinerariul vechi și noi. De-a lungul Dunării (I — reluare). 19.25 Cîntec de pace și prietenie. 19.40 Muzică ușoară. 20.00 Radiojurnal. 20.20 Noapte bună copii. 20.58 Muzică populară romînească interpretată de Tita Bărbulescu. 21.15 Jurnalul zător. 21.45 Muzică din opera „Columba” de Ely Roman. 22.00 Radiojurnal, buletin meteorologic și sport. 23.52—23.55 Buletin de știri.

PROGRAMUL II

14.00 Buletin de știri. 14.07 Cîntă fanfara reprezentativă a Armatei. 14.30 Mici pleșe vocale și instrumentale de Schumann. 15.00 Muzică din opera „Saltimbancl” de Gannă. 15.30 Cîntec și jocuri populare romînești. 16.00 Radiojurnal și buletin meteorologic. 16.15 Cîntecul săptămînilor: „Partid iubit” de Mircea Bădulescu, versuri de Liviu Cernălanu. 16.30 Muzică populară romînească. 16.50 Curs de limba rusă. 17.00 Ansambluri corale de copii. 17.20 Folclor. 17.30 Statul medicului. 17.55 Muzică ușoară. 17.50 Răspundem ascultătorilor. 18.00 Buletin de știri. 19.00 Muzică populară romînească și a minorităților naționale. 19.30 Fragmente din opera „Gianni Schicchi” de Puccini. 20.00 Muzică ușoară de compozitorii romîni. 20.30 Lectură din romanul „Destin” de Aurel Mihalca. 20.45 „Viață nouă, cîntec nou”, program de cîntec populare romînești. 21.00 Radiojurnal, sport și buletin meteorologic. 21.10 Concert simfonc. 21.59 Cîntecul țării. 22.30 Moment poetic: Eugen Jobeleanu. 22.35 Muzică ușoară. 23.00 Radiojurnal. 23.15—24.00 ... de cameră.

Fructul roșu produs ANTIOTIC ENDOCITIN

Spectacole CINEMATOGRAFIE I. L. CARAGIALE: Rămîi cu noi! I. HERBAK: În pragul victoriei. N. BALCESCU: Războiul dragostei; GH. DOJA: Cîntec străbate lumea; TIBERIUȘ TULUI: Întîlnire cu vîntul; PROGRESUL: Primăvară; S. LIDARITATEA: Stelele; M. GORRGI: Prin țări și țări; ILIE PINTILIE: rulează filmul; Confrașandîști; „30 DECEMBRIE”; Razia; TEBA: Inimă de mamă.

Cuvîntarea rostită de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, șeful delegației romîne la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

(Urmare din pag. 1-a)

element esențial care operează din primul moment este menit să pună capăt cursei înarmărilor și să ducă la reducerea și distrugerea armamentelor, la reducerea și desființarea forțelor armate.

Care este situația ce s-ar crea din acest punct de vedere prin aplicarea propunerilor SUA?

Studierea atență a propunerilor americane, inclusiv cea din 27 iunie a. c. arată că pentru prima fază, care nu are un termen limitat, SUA prevede numai o serie de măsuri de control și inspecție, de studii tehnice, de deșezare a unor armamente pe teritoriul statului respectiv, dar nici o măsură efectivă de reducere a forțelor armate sau de distrugere a armamentelor. Cifra de 2,5 milioane soldați pentru SUA și U.R.S.S. prevăzută pentru prima fază nu are nici o semnificație, deoarece ambele state au trupe sub această cifră.

Să presupunem, de dragul argumentării, că propunerile americane ar fi puse în practică. Ce ar rezulta? Organizația de control ar fi constituită, diferitele comisii tehnice și-ar începe activitatea, controlorii și inspectori ar începe să voiajeze, iar între timp — este vorba desigur de o perioadă îndelungată — cursa înarmărilor s-ar deslășura nestingherit și cu avînt sporit.

Trebuie notat că planul american prevede pentru părțile negociatoare încheierea unui tratat numai pentru această primă fază, urmînd ca pentru a doua și a treia fază să se pregătească un proiect care să fie supus unei conferințe mondiale de dezarmare.

Aceasta însă înseamnă că statele semnatar nu vor avea nici o garanție pentru ceea ce va urma după consumarea primei faze, deoarece nu va exista nici un tratat care să angajeze aceste state de a aplica toate măsurile necesare pentru a atinge obiectivul final: dezarmarea generală și completă.

În aceste condiții nimic nu s-a putut împiedica un stat sau altul să după consumarea fazei III, adică după ce s-au colectat toate informațiile militare prevăzute în planul american, să acționeze așa cum va crede de cuviință. Doar fiecare va putea spune că tratatul semnat privește numai prima fază și nimic altceva.

Este evident că nu acesta a fost sensul rezoluției unanimite privind dezarmarea generală și completă, votată la sesiunea trecută de Adunarea Generală.

Puterile occidentale, care au făcut din controlul subiectului celor mai variate speculații, s-au echivat în realitate de la prezentarea unor propuneri serioase în acest domeniu, pe cînd U.R.S.S. a prezentat propuneri concrete și ample privind organizarea amănunțită și sistematică a unui control internațional efectiv al măsurilor de dezarmare, din prima zi, pe fiecare fază și pînă la capătul dezarmării generale și complete.

Propunerile sovietice pentru organizarea controlului internațional efectiv al dezarmării generale și complete dezamăzesc și completă oferă Adunării Generale o bază serioasă pentru discutarea fructuoasă și constructivă a problemei dezarmării la actuala sesiune și își exprimă speranța că aceasta va permite să se ia hotărîri corespunzătoare pentru a promova cauza dezarmării.

Aș vrea să mă asociez mai multor antevorbitori, insistînd asupra încă unui aspect al problemei dezarmării și anume aspectul economic legat de problema ajuților țării slab dezvoltate.

Grava rămînere în urmă economică, socială și culturală a multor țări din Asia, Africa și America Latină face parte din contradicțiile cele mai acute ale lumii contemporane. Ea este rezultatul dominației imperialiste, a puterii monopolurilor, a regimului robiei coloniale, care au apăsător vreme îndelungată asupra a-

dere a comerțului și de un declin în producția agricolă pe cap de locuitor, menționînd că tendința de declin este dominantă din 1956 încoace.

Soluția eficientă pentru înlăturarea acestor stări de lucruri constă în alocarea resurselor imense ce s-ar elibera, ca efect al dezarmării, pentru a stimula dezvoltarea industrială a țărilor slab dezvoltate din Asia, Africa și America Latină, a moderniza agricultura lor și a sporii producția agricolă, a îmbunătăți condițiile de viață ale populației, a da extindere învățămîntului public și o-crotirii sănătății.

Desigur, o condiție imperios necesară a unei astfel de ajutorări este ca ea să nu implică nici un fel de condiții de natură politică, nici un fel de imixțiuni în treburile interne ale țărilor ce urmează să beneficieze de ajutor. El trebuie atribuit în condiții care să ducă la consolidarea independenței politice și economice a acestor țări, la avîntul forțelor lor de producție, la satisfacerea în măsură crescîndă a cerințelor materiale și culturale ale populației lor.

Trăim într-o lume care dispune de bogății imense, de mijloace tehnice perfecționate, în stare să asigure condiții mai bune de viață întregii populații a globului. Eliberarea omenirii de povara tot mai apăsătoare a cheltuielilor militare și a cursei înarmărilor ar deschide calea spre valorificarea într-o măsură tot mai mare a acestor imense posibilități.

Domnilor delegați,

Înfăptuirea țelurilor ONU este inseparabil legată de realizarea aspirațiilor tuturor popoarelor spre libertate și independență, de lichidarea definitivă și radicală a rînduicilor colonialiste. Este timpul ca în conflictul dintre puterile coloniale și popoarele neînbinate, ONU să se situeze hotărît și fără rezerve de partea acestora din urmă.

Colonialismul este sinonim cu asuprirea națională și socială dusă la extrem: el evoca imaginea a zeci de milioane de oameni vinduți ca sclavi, închiși în rezervații și lagăre de concentrare, decimați de foamete și boli, înșiși în beznă inculturii.

Colonialismul înseamnă cîmpingă arbitrară a unor vaste teritorii, menținerea samavolnică a numeroase state în afara vieții internaționale, crearea unor primejdioase focare de tulburări și conflicte pe plan mondial.

Războiul sîngeros din Algeria, expedițiile de pedepsire din Kenya, cruntul regim de teroare și violență din Angola și Mozambic, răptarea celor mai elementare drepturi umane populației autohtone din Africa de Sud, bombardarea din avioane a populației din Oman — toate acestea ilustrează metodele la care recurg colonialiștii pentru înăbușirea luptei drepte de eliberare, plină de vitejie și eroism, a popoarelor care aspiră la libertate.

Colonialiștii s-au dovedit deosebit de iscusii în jefuirea țărilor coloniale. Este știut că solul și subsolul Africii dispun de avuții nemăsurate — de la uriașele zăcăminte de diamante, uraniu și altele minerale de tot felul, pînă la vasele fîntîneri de pămînt prolice celor mai variate culturi. Dar toate aceste avuții se află în minile marilor corporații străine care stoc benefic fabuloase din exploatarea lor și a muncitorilor africani. Chiar statistica oficială arată că rata profitului din investițiile directe ale SUA în Africa în perioada 1947—1954 se cifra anual la 33 la sută față de capitalul investit, ceea ce înseamnă că într-un timp record de numai trei ani capitalul investit este amortizat.

Ca urmare statisticile ONU arată că venitul pe cap de locuitor al unor țări ca Kenya, Uganda, Tangaica, este respectiv de 24,32 și 40 ori mai mic decît în SUA și de aproximativ 14 și 16 ori mai scăzut decît în Anglia sau Franța.

Nici un fel de povești despre „misiunea civilizatoare” a colonialiștilor nu pot să ascundă faptul zguduit că după mai bine de un secol de asemenea „misiune” întreprinsă de colonialiștii belgieni în Congo, nu au existat la printru-țară independența decît 14 congolezi cu studii superioare, nici un medic, nici un ofițer și nici cadre administrative cu experiență.

Poporul român se pronunță cu hotărîre pentru abolirea definitivă și nelimitată a acestui sistem blestemat care face să se cîntărească de rușine pe o cincime din omenie.

Guvernul Republicii Populare Romîne salută și sprijină declarația cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale, propusă de U.R.S.S., prin care se cere să se acorde imediat tuturor țărilor coloniale, teritoriilor sub tutela și altor teritorii fără gi-

verne proprii, independență completă și libertate în construirea statelor naționale, în conformitate cu voința liber exprimată și dorința popoarelor — și de a se elimina toate pozițiile coloniale sub forma posesiunilor sau regiunilor închiriate pe teritoriile altor stat.

Nol considerăm că aderarea la principiile Cartei ONU a devenit incompatibilă cu oprirea colonială săvîrșită de către state — membre ale ONU și că a sosit timpul ca ONU să cheme toate guvernele să respecte cu strictețe principiile Cartei privind egalitatea și respectul pentru drepturile suverane și pentru integritatea teritorială a tuturor statelor fără excepție, nepermițînd nici o manifestare a colonialismului, nici un drept exclusiv sau privilegiu pentru anumite state, în dauna altora. Poziția față de sistemul de înrobire colonială a devenit piatra de încercare pentru guvernele statelor membre ale ONU: sînt ele pentru sau contra principiului nobil înscris în Cartă privind egalitatea și respectul pentru drepturile suverane ale tuturor popoarelor? Doar nu poți să fii pe de o parte pentru libertate, iar pe de altă parte să sprijini colonialismul, care se află într-o opoziție ireconciliabilă cu ideea libertății popoarelor.

Cum se poate oare concepe înfăptuirea unui program de măsuri economice, politice și culturale în Africa — la care s-a referit în cuvîntarea sa președintele Statelor Unite — fără a lua o poziție clară în favoarea extirpării colonialismului, cancerul nemilos care a făcut și face să sufere popoarele africane, care a împiedicat și împiedică dezvoltarea economică, politică și culturală a Africii?

Făcînd să răsune în această Adunare glasul Africii, președintele Republicii Ghana, dr. Nkrumah, a declarat că „alt timp cît un singur metru de pămînt african rămîne sub dominația străină, lumea nu va cunoaște pace. Națiunile Unite trebuie să cheme toate statele care au colonii în Africa să acorde independența completă teritoriilor care se mai află sub stăpînire lor”.

Astăzi, cînd discutăm Declarația cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale propusă de U.R.S.S., poate că nu este nepotrivit să reamintim delegației americane de „Declarația Independenței” votată de Congresul Statelor Unite în 1776, document în care se declară lichidarea stării coloniale, eliberarea de sub jugul britanic și transformarea Statelor Unite ale Americii în stat liber și independent.

Este oare prea mult ce astăzi, după 184 de ani de la această declarație să se ceară ca popoarele ce se mai află sub jugul colonial să se bucure de libertate și independența pe care poporul american a dobîndit-o atunci?

Oare cîte sute de ani trebuie să treacă pentru ca guvernul SUA să fie de acord că și alte popoare au același drept de a fi cîștigate de sub dominația colonială?

Stimați delegați,

Înșăși realizarea sarcinii fundamentale de a apăra pacea și securitatea internațională cere ca ONU să ia hotărîri în mîini problema lichidării sistemului colonial.

Robia colonială este nu numai rușinea secolului nostru, nu numai forma cea mai crudă de opresiune politică și de jefuire economică a popoarelor, dar și una din cele mai primejdioase surse de conflicte militare.

În această ordine de idei, trebuie notat că într-un mare număr de țări africane există baze militare, navale și aeriene aparținînd Statelor Unite sau altor state membre ale pactului militar NATO. Asemenea baze militare străine există nu numai în țările de țarmul nordic ci și în adîncul continentului african. Nu de mult, primul ministru al Belgiei a declarat că bazele militare belgiene din Congo, care au costat Belgia ca. 70 de milioane dolari, au fost create „la insistența NATO”, iar grosul trupelor belgiene retrase de la aceste baze a fost mutat în imediata apropiere, în Ruanda Urundî. De asemenea, ziarul din Africa de sud au anunțat că în Rodesia a fost amenajat un teren pe care se instalează principala bază NATO menită să fie folosită de avioane reactoare de vîntătoare și bombardiere purtătoare de arme nucleare. Revista americană „Time” a descris un aerodrom din apropiere de Tripoli, ca pe un „aerodrom-cheie în încercuirea Moscovei de către aviația strategică a SUA”.

Dacă ținem seama de faptul că majoritatea statelor care fac parte din NATO sînt state colonialiste, devine clar că toate bazele militare, trupele, unitățile de aviație și flotele aparținînd NATO sînt îndreptate nu numai împotriva țărilor socialiste și altor țări iubitoare de pace, ci și împotriva

mișcării de eliberare din Africa și pentru menținerea prin teroarea armelor a pozițiilor politice și economice ale imperialiștilor în Africa.

Popoarele africane, guvernele lor și liderii lor politici care prezintă aspirațiile de eliberare de sub jugul colonial și de consolidare a independenței, acolo unde ea a fost cucerită, nu pot să nu vadă primejdia extremă la care le expune existența și sporierea bazelor și trupelor NATO pe teritoriul african. Vechea și răsunătoarea gogorită a „pericolului comunist” este fluturată în Africa de colonialiștii pentru a distra, în realitate, atenția de la planurile lor de transformare a Africii într-o mare bază de operațiuni militare ale pactului NATO.

Doar așa cum au arătat în repetate rînduri reprezentanții guvernului provizoriu algerian, războiul sîngeros împotriva poporului algerian, care luptă cu abnegație pentru libertatea sa, n-ar fi fost posibil fără sprijinul politic și militar acordat Franței de aliații din NATO.

Cemplotul agresiv împotriva independenței și integrității Congo-ului, deslășurat de cercurile colonialiste cu sprijinul NATO, reprezintă un nou și izbitor exemplu în această privință. Este pe deplin justificată îngrijorarea cu care opinia publică urmărește evoluția situației din Congo, cu atît mai mult cu cît în această evoluție sînt angajate înșăși autoarele și prestigiul Organizației Națiunilor Unite.

Acum apare limpede pentru toți cei care sînt sincer devotați cauzei eliberării popoarelor coloniale că, în loc să sprijine guvernul central care a făcut apel la ONU pentru a restabili ordinea și legea în Congo, în loc să îndepărteze fidel rezoluțiile Consiliului de Securitate privind ajutorarea guvernului central pentru a asigura independența și integritatea teritorială a Republicii Congo, comandamentul ONU și secretarul general au acționat în vederea subminării guvernului central și a situației de pace rebelilor. În spatele cărora stau colonialiștii belgieni și aliații lor din NATO.

Nici un fel de pretinse argumente juridice și nici un fel de alibiuri nu pot să justifice faptul că în cele trei luni cît au durat operațiunile ONU în Congo, guvernul central a fost subminat și lipsit de mijloacele pentru a-și afirma autoritatea, organul parlamentar care exprima voința poporului a fost interzis. În timp ce forțele secesioniste au devenit mai active ca oricînd, instruite și înarmate de colonialiștii belgieni sub ochii îngăduitori ai comandamentului ONU.

Este clar că situația la care s-a ajuns în Congo corespunde pe deplin planurilor și obiectivelor colonialiștilor belgieni și sprijinitorilor lor din NATO și dezvăluie caracterul real al politicii acestora.

Delegația romînă consideră că Adunării Generale a ONU îi revine sarcina imperioasă de a examina cu cea mai înaltă răspundere problema situației din Congo, pentru a crea, înșăși, poporului congolez aceste condiții la care îi dau dreptul lupta sa eroică pentru independența națională, libertate și viață mai bună.

Domnilor delegați,

Promovarea principiilor coexistenței pașnice și a dezvoltării relațiilor de colaborare multilaterale între state în vederea menținerii și consolidării păcii reprezintă înșăși rațiunea de a fi a Organizației Națiunilor Unite.

Nu mai cu doi-trei ani în urmă puteam asista la încercări de a exclude înșăși termenul de coexistență pașnică din vocabularul Națiunilor Unite. În timp ce astăzi constatăm cu satisfacție că, de la tribuna ONU, numeroși reprezentanți ai statelor membre recunosc în coexistența pașnică o necesitate vitală, decurgînd din complexul realităților contemporane.

Cu deplină justificare observa în intervenția sa reprezentantul Braziliei că o premisă — a relațiilor pașnice între state este luarea în considerare a existenței unor state cu regimuri sociale diferite, fie că acest lucru place sau nu, și că, întrucît soluția războiului se demonstrează ca inadmisibilă, singura cale care poate fi urmată pentru a ajunge la soluționarea problemelor erii noastre este aceea a tratativelor.

Este incontestabil că principiile coexistenței pașnice cuceresc o adieziune tot mai largă în întreaga lume; mai face însă un prost serviciu cauzei păcii, dacă am trece cu vederea faptul că aceste principii au și adversari înversunați.

Așa cum s-a mai arătat de la această tribună, în lumea contemporană se înfruntă două lîni,

două orientări în materie de relații internaționale: o orientare bazată pe principiile coexistenței pașnice, care urmărește înlăturarea și dezvoltarea continuă a bunelor relații între state, eliminarea în cordării Internaționale și rezolvarea la masa tratativelor a litigiilor dintre state; o altă orientare — cea a promotorilor războiului rece și al cursei înarmărilor duce la organizarea de acțiuni agresive și la imixțiuni grosolane în treburile interne ale altor țări, la crearea și întreținerea focarelor de neliniște, periclitînd grav pacea lumii.

Este drept că în zilele noastre severitatea cu care opinia publică judecă pe adversarii principiilor coexistenței pașnice îi face chiar pe acei care subminează și împiedică aplicarea lor în viața internațională să invoce aceste principii, întîndu-se că adevăratele lor gînduri și intenții să nu țasă la iveală. De aceea, popoarele lumii și reprezentanții lor trebuie să manifeste luciditate și vigilență, călăuzindu-se în aprecierea pozițiilor fiecărui guvern după faptele și nu după simple declarații.

Cum se pot împăca declarațiile de atașament pentru cauza păcii cu politica de sporie an de an a cheltuielilor de înarmare și a pregătirilor militare ale SUA, cu ridicarea la rangul de politică de stat a spionajului militar și a încălcării suveranității altor state, care și-a găsit expresia în cunoscutele incursiuni agresive ale avioanelor americane „U-2” și „RB-47” deasupra teritoriului sovietic? Cum se pot împăca asemenea declarații cu actele ostile împotriva eroicului popor al Republicii Cuba care a pășit ferm pe calea independenței sale naționale?

Chiar acum, cînd în Adunarea Generală a Națiunilor Unite asistăm la încercarea de a arunca răspunderea pentru încordarea internațională locmai asupra Uniunii Sovietice și a celorlalte țări socialiste, care depun eforturi perseverente în vederea înlăturării surselor ei, în Europa se deslășăoară mari manevre militare ale NATO care provoacă neliniște și sporesc psihoză de război.

Aceleași cercuri ai căror exponenți afirmă că sînt preocupăți de dorința de a preveni dezlînțuirea unui război accidental sau a unui atac prin surprindere, organizează zborurile aviației strategice americane și engleze cu arme nucleare la bord, creînd astfel pericolul dezlînțurii unui război accidental și menținînd o stare de permanentă amenințare cu un atac prin surprindere.

Sîntem, domnilor delegați, una din acele țări care au avut de suportat grave distrugerri, unul din acele popoare care au avut de îndurat grele suferințe din cauza militarismului german, alți în primul cît și în cel de-al doilea război mondial.

Împreună cu celelalte popoare iubitoare de pace urmărîm cu legălmîta îngrijorare înarmarea accelerată a militarizării revanșarilor din Germania occidentală sub patronajul puterilor ce fac parte din pactul Atlanticului de nord. În prezența conducerii Bundeswehrului, cu girul și aprobarea deschisă a guvernului federal, revendică în Germania Republicii Federale Germane cu arme nucleare, iar cercurile conducătoare ale NATO nu fac un secret din intenția lor de a satisface această revendicare primejdioasă pentru cauza păcii. Toate acestea transformă Germania occidentală în principalul focar al încordării și primejdiei de război în Europa și în lumea întreagă.

Interesele păcii cer impetuoz realizarea propunerii Uniunii Sovietice și ale Republicii Democratice Germane privind lichidarea urmărilor celui de-al doilea război mondial și încheierea tratatului de pace cu Germania.

Noi considerăm că hotărîrile pe care le va lua actuala sesiune a Adunării Generale a ONU trebuie să contribuie la înlăturarea pericolului grav ce amenință pacea, să pună capăt încălcării normelor îndobîștite recunoscute ale relațiilor dintre state și nesocotirii drepturilor suverane ale altor popoare.

Încercarea făcută la sesiunea noastră de reprezentantul SUA la ONU, de a absolvi de păcate pe promotorii războiului rece și pe partizanii regimului colonialist, dovedește că cercurile pe care le reprezintă nu apreciază la justa ei valoare maturitatea opiniei publice internaționale. Iritarea este un prost sfînic iar expresiile injurioase nu pot constitui argumente împotriva unor propuneri concrete și constructive pentru rezolvarea problemelor vitale ale relațiilor internaționale și ale evoluției istorice a umanității.

Punctele înscrise de statele socialiste și de alte țări iubitoare de pace pe ordinea de zi a acestei sesiuni istorice, ca și propunerile cu care ele au venit în fața Adunării Generale, urmăresc rezolvarea problemelor fundamentale ale

epocii noastre — întărirea păcii și securității generale, asigurarea dreptului tuturor popoarelor de a se bucura de independență și suveranitatea națională.

Pornind de la convingerea că fiecare stat membru al ONU, fie el mare sau mic, are îndatorirea să aducă o contribuție proprie, activă, la afirmarea concretă a principiului coexistenței pașnice în relațiile internaționale, guvernul român a propus înscrierea pe ordinea de zi a actualii sesiuni a Adunării Generale a punctului intitulat: „Acțiuni pe plan regional în vederea îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate între state europene aparținînd unor sisteme social-politice diferite”.

Guvernul român consideră că dezvoltarea și îmbunătățirea continuă a relațiilor dintre statele situate în regiuni în care cele două sisteme social-economice vin în contact imediat sau apropiat capăt o însemnătate deosebită atît pentru țările direct interesate, cît și pentru pacea și securitatea generală.

Guvernele statelor respective ar putea totodată iniția tratative pentru rezolvarea problemelor litigioase existente între ele, ar putea încheia tratate de înțelegere și colaborare multilaterale sau orice alte instrumente de înțelegere regională, cu ajutorul cărora să se elimine astfel de surse importante de nelcredere și încordare în relațiile dintre state, cum sînt bazele militare străine, rampele de lansare a rachetelor, staționarea avioanelor încărcate cu arme nucleare etc.

Asumarea de către marile puteri a angajamentului de a respecta asemenea aranjamente inter-statale între statele unor zone geografice ar spori eficacitatea acestor aranjamente și valoarea lor pentru cauza păcii generale.

După cum se știe, guvernul român a propus încă din 1957 o astfel de înțelegere între statele regiunii balcanice și a reînnoit propunerile sale în anul 1959.

Am formulat propunerile noastre cu convingerea că regiunea balcanică poate fi transformată într-o zonă a păcii, fără armament atomic, rampe de lansare a rachetelor și baze militare străine. Aceasta ar corespunde în cel mai înalt grad intereselor fundamentale ale popoarelor țărilor balcanice și ar depăși cu mult ca importanță limitele acestei regiuni geografice.

Realizarea unei astfel de înțelegeri ar crea totodată condiții din cele mai favorabile pentru intensificarea schimburilor economice, a colaborării multilaterale și ajutorului reciproc, în folosul tuturor popoarelor acestei regiuni.

Faptul că în relațiile dintre unele state balcanice mai există încă probleme în litigiu, pledează nu împotriva inițiativelor guvernului român, ci în favoarea ei.

Este cunoscut că țările socialiste din Balcani și-au exprimat în repetate rînduri dorința de a rezolva pe cale de tratative problemele litigioase cu alte țări și au făcut propuneri în acest sens. Propria experiență a guvernului român confirmă că, atunci cînd există bunăvoință de ambele părți, problemele în litigiu se pot rezolva, conform cu interesele reciproce.

Realizarea unei înțelegeri a statelor balcanice nu implică renunțarea la sistemele de alianță din care aceste state fac parte, după cum dezvoltarea relațiilor multilaterale dintre statele balcanice nu exclude dezvoltarea relațiilor bilaterale, pentru care există azi posibilități mult sporite față de trecut.

Am putut constata cu satisfacție că propunerile guvernului român sînt sprijinite de o serie de state din regiunea balcanică și se bucură de interes și de simpatie în opinia publică din toate țările acestei regiuni.

Cu convingerea profundă că realizarea înțelegerii balcanice corespunde pe de-a întregul intereselor fundamentale ale popoarelor acestei regiuni, precum și interesului general al menținerii și consolidării păcii în lumea întreagă, guvernul român reînnoiește propunerile cu privire la încheierea unui tratat de înțelegere și securitate colectivă avînd drept scop să consolideze pacea în regiunea balcanică și să o transforme într-o zonă din care să fie eliminate bazele militare străine, rampele de lansare a rachetelor și armelor nucleare. Ne exprimăm speranța că atît guvernul grec cît și noul guvern turc vor primi în mod favorabil propunerea noastră de dezvoltare a colaborării și înțelegerii, de întărire a securității popoarelor din această regiune.

Domnule președinte,

Oricare ar fi concepțiile noastre politice sau filozofice, dacă milităm pentru pace, dacă ne simțim scumpă viața și munca eroicilor a oameilor, nu ne poate fi indiferent modul în care sînt îndru-

mate și pregătite pentru viața viitoare tinere ale omenirii, dacă ele sînt învățate să prețuiască omul și realizările sale materiale și spirituale sau, dimpotrivă, sînt crescute în spiritul negării creațiilor umane, al urii rasiale și naționale, al militarismului și războiului.

Fapte recente arată că cercuri influente din anumite țări fac eforturi pentru a inocula înertului veninul intoleranței față de oameni, îndeosebi față de cei de altă rasă, al revanșismului și al agresivității, în scopul de a adapta proiectelor aventuriste ale adversarilor destinerii și păcii.

Pornind de la ideea că linăra generație poate și trebuie să joace un rol important, un rol activ în favorizarea țelurilor păcii și coexistenței pașnice, guvernul român a propus înscrierea pe ordinea de zi a actualii sesiuni a punctului intitulat: „Măsuri pentru promovarea în rîndurile înertului a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare”.

Considerăm că Adunarea Generală ONU ar aduce un real serviciu cauzei păcii dacă ar recomanda guvernelor și organizațiilor specializate să acorde o atenție sporită problemelor legate de promovarea în rîndurile înertului a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare și ar iniția elaborarea unei convenții internaționale în acest sens.

Guvernul român nădăduiește că propunerile sale, alți cea referitoare la înțelegerile regionale, cît și aceea privind îndrumarea tinereții, vor găsi înțelegere și sprijin din partea statelor membre ale Organizației noastre.

Domnilor delegați,

Ducînd cu consecvență o politică de pace și de lărgire continuă a colaborării multilaterale cu toate statele, Republica Populară Romînă și-a concentrat eforturile pentru continua dezvoltare a economiei sale naționale și ridicarea bunăstării materiale și culturale a poporului.

Vechea Romînie era cunoscută ca una din țările înapolate ale Europei, cu o industrie slab dezvoltată, cu agricultura primitivă. În acea vreme, țării noastre li erau caracteristice mizeria, analfabetismul în proporții de masă, mortalitatea infantilă ridicată și bolile endemice.

Cunoaștem din propria noastră experiență, stimați delegați, care sînt rezultatele dezastruoase ale dependenței de monopolurile străine pentru viața politică și economică a unei națiuni. Monopolurile străine, care au dominat zeci de ani în țara noastră, au frînat dezvoltarea economică, au jefuit bogățiile sale naturale și au exploatat minna harnicului popor român. Romînia importa aproape toate mașinile și utilajele și era nevoită să-și vîndă grînele pe seama subalimentației cronice a populației. Lîndu-și soarta în propriile mîini și devenind stăpîn pe bogățiile țării, poporul român le valorifică conform cu propriile sale interese, sporînd continuu forța economică a țării.

Industria națională a crescut într-un ritm accelerat. Producția ei depășește de șase ori volumul antebelic, iar în anul 1965, în conformitate cu planul de șase ani, producția globală a industriei noastre va fi de peste două ori mai mare decît în 1959 — de circa zece ori mai mare decît în 1938, anul cu cea mai mare producție a vechii Romîni.

Au luat o mare dezvoltare industria siderurgică, industria constructoare de mașini, industria energetică, chimică și a petrolului. Producem azi mașini-unelte, felurite, tractoare, combine și alte mașini agricole, mijloace de transport, utilaj electric. Asigurăm în întregime echipamentul necesar extracției și prelucrării complexe a petrolului și două treimi din echipamentul industrial necesar noilor întreprinderi, precum și dezvoltării celor existente, rîmîndu și disponibili însemnate pentru export.

Agricultura noastră a fost înzestrată cu peste 60.000 de tractoare, iar pînă la sfîrșitul anului 1965 ea va fi complet mecanizată, dispunînd de circa 150.000 de tractoare, precum și de toate celelalte mașini necesare agriculturii moderne.

Ca urmare a dezvoltării economiei, venitul național este în prezent de 2,7 ori mai mare decît în 1938; pînă în anul 1965 va crește de aproximativ patru ori și jumătate în comparație cu același an.

S-a ridicat continuu nivelul de trai al întregii populații. Puterea ei de cumpărare s-a dublat, iar consumul a crescut de 2—3 ori față de anul 1938.

Cheltuielile social-culturale s-au mărit în ultimii ani de 4,5 ori, ajungînd să reprezînte în 1959

(Continuare în pag. 1v-a)

Cuvîntarea rostită de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, șeful delegației romîne la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

(Urmare din pag. III-a)

un sfert din bugetul total al statului. Insemnate mijloace materiale au fost îndreptate spre dezvoltarea învățămîntului elementar, mediu și superior, pentru crearea unor condiții tot mai bune de educație a copiilor și tineretului, de ridicare continuă a nivelului cultural al întregului popor.

Gratuitatea învățămîntului, dezvoltarea rețelei școlare, fac învățămîntul de toate gradele accesibil tuturor copiilor și tineretului ținer.

O deosebită atenție se acordă formării cadrelor naționale de tehnicieni și alți specialiști pentru nevoile industriei, agriculturii și transporturilor, științei și culturii. Numărul inginerilor a crescut în țara noastră de la 9.000 cli în anul 1938 la 60.000 în anul 1960.

Populației îi este asigurată o largă deservire medicală gratuită. România se numără astăzi printre primele zece țări din lume în ceea ce privește numărul medicilor la mila de locuitori.

Aceste progrese considerabile au devenit posibile numai după ce poporul nostru a pus capăt dependenței sale politice și economice față de puterile imperialiste. Rezultatele obținute sînt efectul unei politici dictate de interese fundamentale ale țării și de necesitățile dezvoltării ei pe calea progresului.

În dobîndirea rezultatelor schita sumar aici un rol însemnat l-a avut strînsa colaborare și înțelegerea dintre țările socialiste și sprijinul permanent și multilateral de care se bucură țara noastră din partea Uniunii Sovietice — în mod deosebit poporul nostru preluște ajutorul pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică pentru dezvoltarea industriei, bazei avîntului întregii economii naționale.

Domnule președinte, Profundele transformări înfăptuite în țara noastră provocă, așa cum este și firesc, nemulțumirea adversarilor progresului social, a exponenților politici de dominație imperialistă asupra altor popoare.

Aceștia sînt inspiratorii feluritelor acțiuni provocatoare de grosolană imixtiune în treburile interne ale țării noastre. Un exemplu recent îl constituie mascarada nedemnă a așa-numitei „săptămîni a națiunilor captive” patronată de personalitățile oficiale din SUA.

Promotorii războiului rece își îngăduie, adeseori, să adreseze poporului nostru stăpîn pe destinate sale, promisiuni de „eliberare”.

În treburile pe acești „eliberatori” nechemăm: de ce anume dorim să eliberăm poporul român? De industria sa națională, în plină dezvoltare, de bogățiile țării pe care poporul român le valorifică azi în interesul prosperității sale, de dreptul la muncă, la învățatură, la odihnă, la asistență sanitară, de libertățile asigurate în mod efectiv de orînduirea noastră socialistă?

Poporul român cunoaște suficient exemple ale modului în care concepții libertate, acolo unde vă mai puteți impune voința.

Ne-am referit aici la aceste acțiuni provocatoare al căror ecou s-a făcut auzit și în această sală, pentru a atrage atenția Adunării Generale asupra unuia din formele războiului rece care alimentează tensiunea internațională. Incaleacă normele relațiilor dintre state și care trebuie condamnată cu toată asprimea de către Organizația Națiunilor Unite.

Domnilor delegați, În încheiere, permiteți-mi să exprim poziția delegației romîne în problema îmbunătățirii și perfecționării activității ONU.

În această problemă noi pornim de la ideea că într-o lume în care există state cu diferite sisteme economice și politice, ONU își poate îndeplini cu succes sarcinile numai dacă rămîne fidelă principiului Cartei, care afirmă că ONU trebuie să fie un

centru de armonizare a eforturilor tuturor națiunilor în vederea scopurilor comune, menținerea păcii și securității, dezvoltarea relațiilor prietenești între națiuni, realizarea cooperării internaționale.

Trebuie să se țină seama că în măsura în care s-a încercat și se încearcă din partea unui grup de state sau a unui bloc militar de a-și asigura în ONU o poziție dominantă și de a impune astfel hotărîri care servesc exclusiv intereselor sale și care dăunează intereselor celorlalte state sau grupuri de state, în aceeași măsură se diminuează capacitatea acestei organizații de a-și îndeplini efectiv rolul în apărarea păcii. Dar nimeni nu va accepta o arbitru despre care știe de la început că favorizează partea opusă.

De aceea, aș vrea să arăt, domnilor delegați, că a propune înlăturarea unor stări de lucruri care au permis folosirea ONU ca un instrument al unui grup de puteri în dauna celorlalte state, a propune măsuri menite a asigura încrederea tuturor statelor membre în aparatul executiv al ONU și a garanta obiectivitatea lui în aplicarea hotărîrilor ONU, înseamnă a întări Organizația Națiunilor Unite și a face din ea un real și puternic instrument de menținere a păcii și securității internaționale.

Era desigur de așteptat ca acei care au folosit pînă acum pozițiile lor dominante în ONU pentru a-și impune politica lor să reacționeze la aceste propuneri așa cum reacționează totdeauna în istorie acei care sînt confrunțați cu perspectiva de a-și pierde privilegiile.

Schimbările progresiste care au cerut lichidarea unor privilegii au fost totdeauna însoțite de strigătele celor privilegiați care prevesc, ca odădă, cu pierderea privilegiilor lor va izbucni o criză care va face să piară totul. În realitate n-au pierit decît privilegiile, iar lumea a continuat să trăiască și să se dezvolte. Aceasta este valabil și pentru organizațiile internaționale ca Organizația Națiunilor Unite.

Chestiunea restructurării secretariatului general este o chestiune de principiu pentru organizația noastră.

Restructurarea aparatului executiv al ONU și, în special, a secretariatului general este o cerință pe care o ridică însăși viața internațională a zilelor noastre. Într-o lume în care se dezvoltă și se necesită imperioasă ca ONU să poată deveni un instrument eficace în rezolvarea marilor probleme care sînt pe ordinea de zi a Adunării Generale a ONU, aceasta o demonstrează și cele petrecute în Congo unde secretarul general al ONU, dl Hammarskjöld, a acționat, în fapt, ca exponent al politicii puterilor colonialiste, în loc să asigure îndeplinirea hotărîrilor Consiliului de Securitate, conform cu interesele libertății și independenței poporului congolez.

În actuala structură, secretarul general nu asigură aplicarea obiectivă a hotărîrilor ONU. Cu atît mai puțin poate asigura secretariatul general, în prezenta lui structură, sarcinile noi, de perspectivă, pe care aparatul executiv al ONU va trebui să le asume în viitor.

Este știut, de pildă, că în legătură cu înlăturarea dezarmării generale și complete, se va ridica problema creării unor forțe armate internaționale ale ONU, care urmează a fi folosite conform hotărîrilor Consiliului de Securitate, organului însărcinat de Cartă să mențină pacea și securitatea internațională.

Îndeplinirea unor asemenea hotărîri va reveni, în mod firesc, aparatului executiv al ONU.

Se ridică aici chestiunea: ce garanție vor avea grupurile de state care compun ONU că aparatul executiv va îndeplini întocmai hotărîrile luate și că el

nu va fi folosit pentru a servi interesele înguste ale unui stat sau grup de state împotriva intereselor celorlalte grupuri de state?

Este limpede că oricine privește serios și responsabil problema asigurării păcii și securității internaționale nu poate să nu fie de acord că acestei chestiuni trebuie să i se dea un răspuns satisfăcător.

Delegația romînă consideră că răspunsul satisfăcător îl oferă propunerea U.R.S.S. ca organul executiv să fie constituit nu dintr-o singură persoană, secretarul general, ci din trei reprezentanți ai grupurilor de state care compun ONU — statele aparținînd alianțelor occidentale, statele socialiste, și cele neutre.

O asemenea soluționare a problemei constituie o garanție că activitatea aparatului executiv al ONU se va desfășura cu deplină obiectivitate.

Delegația romînă ține să se afigure păreri exprimate de mai mulți antevorbitori privind la inconveniențele pentru desfășurarea activității normale a ONU ca urmare a faptului că sediul ei se află la New York.

Delegația romînă a venit la această adunare insuflețită de dorința de a-și aduce contribuția la rezolvarea problemelor de pe ordinea de zi.

Am pășit pe pămîntul Americii dînd expresie sentimentelor de stimă și prețuire pe care le nutrește poporul român pentru poporul american și eram ca și celelalte delegații îndreptățite să așteptăm ca în orașul în care se desfășoară lucrările acestui for suprem al națiunilor să găsim condițiuni favorabile activității lui și un climat propice bune înțelegeri între popoare.

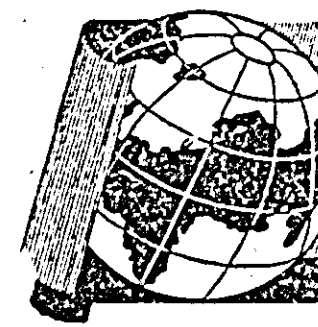
Am constat însă că, în momentul cînd la sesiune sînt reunite delegațiile a aproape 100 de state, printre care un mare număr sînt reprezentate prin șefi de state și guverne, aici, la New York, se desfășoară una din cele mai penibile încercări de a otrăvi atmosfera internațională prin împlinirea măsurilor ostile, șicantoare și discriminatorii luate de oficialitățile americane, cu așa-zisele „demonstrații” ale unor huligani, fasciști fugari și infractori de drept comun închiriali cu ziua sau cu ora. Aceasta este, probabil, imaginea obișnuită a mult trimbitatei „lumi libere” așa cum o concep inspiratorii tuturor acestor acțiuni provocatoare.

Delegația romînă consideră justificată părerea că trebuie examinată problema găsirii unui alt sediu pentru ONU într-o țară care poate asigura desfășurarea normală, în condiții demne, a activității delegațiilor și a organizației în întregul ei.

Domnule președinte, Stimați delegați,

Popoarele lumii își pun mari nădejdi în această sesiune. Ele așteaptă ca Adunarea Generală să găsească drumul pentru a scoate problema dezarmării din impas și pentru a înlături dezarmarea generală și completă, transformînd în realitate năzuința nobilă a omenirii — o lume fără războaie. Ele așteaptă ca Adunarea Generală să se pronunțe pentru abolirea definitivă a sistemului colonialist și să deschidă popoarelor care mai suferă jugul robiei coloniale porțile libertății și demnității umane. Ele așteaptă ca Adunarea Generală să condamne și să ceară încetarea acțiunilor care periclitează pacea și încaleacă principiul sînt al suveranității naționale. Ele așteaptă ca Organizația Națiunilor Unite să devină cu adevărat instrumentul efectiv al apărării păcii și securității internaționale.

În încheiere, dați-mi voie să vă mulțumesc pentru atenția acordată și să exprim urarea ca lucrările acestei sesiuni să corespondă marilor așteptări ale popoarelor lumii.

DIN TOATA LUMEA

Guvernul japonez intensifică represiunile împotriva Federației naționale a asociațiilor studenților din Japonia

TOKIO (Agerpres). După cum relatează corespondentul din Tokio al agenției United Press International, Ikeda, primul ministru al Japoniei, a declarat că pentru perioada cît va fi prim ministru va interzice organizația studențească „Dzengakuren” — Federația națională a asociațiilor pentru conducerea autonomă a studenților din Japonia.

După cum se știe, membri ai acestei organizații sînt partici-

panți activi la mișcarea de protest împotriva „tratatului de securitate” japoano-american.

Ikeda a arătat că jumătate din studenții universităților din Tokio sînt membri ai acestei federații. „În situația actuală nu ne putem simți în siguranță datorită acestor liniți. Voi depune toate eforturile pentru a lichida organizația acestor studenți care au agitat steagurile roșii cînd am venit la putere”, a declarat Ikeda la o adunare a Partidului liberal-democrat la Kanazava.

„Ca și cum ai da drumul unui lup într-o stîină”

PARIS 27 (Agerpres). Opinia publică franceză este foarte neliniștită de intenția guvernului francez de a semna cu Germania occidentală acordul în virtutea căruia se vor accorda Bundeswehrului baze militare pe teritoriul francez.

Ziarul „L'Humanite” a publicat un articol semnat de Yves Moreau care arată că intenția guvernului francez reprezintă un pericol extrem de mare pentru țară. „În mod concret, scrie el, aceasta înseamnă că locuitorii orașelor Istres, Merignac, Orange, Lunel sau Cognac riscă ca încă în această toamnă să audă tronotul cizmelor soldaților din noul Wehrmacht

mărșăluind pe străzile lor și hîrțuitul avioanelor ce crucează neagră zburînd deasupra locuințelor lor și să vadă cum noii ocupanți construiesc depozite pentru muniții și artilerie și instalează pentru lansarea rachetelor în apropierea orașelor lor.”

Subliniind că trupele vest-germane care se și pregătesc să se instaleze pe teritoriul francez sînt comandate de aceiași generali care au condus armata hitleristă, Yves Moreau scrie: „Încheierea alianței Paris—Bonn la 20 de ani după München e aproape ca și cum ai da drumul unui lup într-o stîină”.

Monopoliștii vestgermani intenționează să preia conducerea exportului de capital

HAMBURG (Agerpres). Ziarul vest-german „Die Welt” publică un comentariu în care, referîndu-se la dezbaterile de către Consiliul de Miniștri de la Bonn a problemelor economice, scrie că noi sume uriașe care se ridică la sute de milioane de mărci procurate prin taxe și impozite percepute de la populație urmează să fie puse la dispoziția monopolurilor vest-germane pentru intensificarea expansiunii lor economice. Ziarul subliniază că aceste sume de bani vor fi destinate intensifi-

cării exportului de capital în primul rînd în țările afro-asiatice. Potrivit declarației unui purtător de cuvînt al Ministerului de Externe vest-german, în următorii ani monopoliiștii vest-germani intenționează să preia conducerea în ce

Măsuri militare luate de autoritățile colonialiste portugheze

KOLN (Agerpres). Sub titlul „Vigilență sporită în Angola” ziarul vest-german „Deutsche Zeitung” publică o corespondență din Johannesburg care se referă la măsurile militare luate de autoritățile colonialiste portugheze pentru a împiedica creșterea mișcării de eliberare națională în coloniile sale africane. „Fiecare acțiune revendicativă a africanilor este înăbușată în fașa de către autoritățile portugheze” — scrie ziarul. După cum remarcă observatorul, portughezii izolează pe fiecare om de culoare care conduce o asemenea mișcare. Soarta lui Simao Toco pare să confirme aceste constatări. Toco, care a fost conducătorul „mișcării pentru lichidarea dominației albe” a fost exilat la Port Alexandra, interzicîndu-i-se să

părăsească orașul. Exilarea își desminte afirmațiile autorităților coloniale portugheze potrivit cărora în posesiunile lor de pe mări nu au avut loc mișcări de scopul de a răsturna regiunile coloniale.

Spre Angola — subliniază ziarul — au fost trimise din nou trupe puternice. Numai la granița dintre Congo și Angola se găsesc 25.000 de soldați portughezi. Trei escadrelor de bombardiere staționează pe un aerodrom militar în apropierea graniței cu Congo. Soldații de culoare din armata colonială portugheză nu sînt dezarmați pentru ca să nu poată participa la o răscoală împotriva ofițerilor albi. Măsurile semănătoare de securitate — scrie ziarul în încheiere — au fost luate de portughezi și în Mozambic.

O declarație care condamnă intervenția imperialiștilor americani în Laos

HANOI (Agerpres). Comitetul Vietnamez pentru apărarea păcii și Comitetul vietnamez de solidaritate cu țările Asiei și Africii au dat publicității o declarație comună în care condamnă intervenția imperialiștilor americani în afacerile interne ale poporului laotian.

După ce enumeră o serie de fapte și acțiuni care demonstrează intervenția imperialiștilor americani în Laos, declarația arată

că „intervenția imperialiștilor americani în Laos amenință nu numai pacea și suveranitatea poporului laotian dar și pacea și securitatea popoarelor din Asia de sud-est.”

IN PERU CONTINUA GREVA CELOR 50.000 DE PROFESORI ȘI ÎNVĂȚĂTORI

LIMA (Agerpres). După cum anunță agențiile de presă, în Peru continuă greva celor 50.000 de profesori și învățători declarată de Federația națională a lucrătorilor din învățămînt în semn de protest împotriva refuzului guvernului de a le satisface cererile lor legitime privind mărirea salariilor paralel cu scumpirea costului vieții. De asemenea, greviștii au cerut guvernului anularea programului de „stabilizare economică” impus acestei țări de trusturile și monopolurile americane.

Agențiile subliniază că greva celor 50.000 de profesori și învățători este prima grevă de acest fel din Peru.

Ecoul cuvîntării rostite de tovarășul Gheorge Gheorghiu-Dej

Cuvîntarea șefului delegației R. P. Romîne la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a ONU, tovarășul Gheorge Gheorghiu-Dej, a fost transmisă pe larg de marile agenții de presă mondiale. Agenția TASS a reprodus ample extrase ale cuvîntării, scoțînd în evidență ideile principale și subliniind hotărîrea țării noastre de a-și aduce contribuția la rezolvarea problemelor înscrise pe ordinea de zi a sesiunii, speranța ei că problema dezarmării poate să-și găsească rezolvarea. Sînt relatate de asemenea propunerile guvernului român în vederea adoptării de acțiuni pe plan regional menite să îmbunătățească relațiile între state cu orînduire social-politică diferite, precum și în vederea adoptării măsurilor de educație a tineretului în spiritul păcii și prieteniei între popoare. Agen-

ția France Presse, relatînd conținutul dezbaterilor generale, subliniază că conducătorul delegației romîne s-a ocupat îndeosebi de problema dezarmării, de funcționarea ONU, de problema Congo-ului și „a relinoit oferta unui tratat de înțelegere și de securitate colectivă în Balcani pentru a crea aici o zonă fără baze străine și armament nuclear.”

În relatarea sa, agenția Reuter arată că „conducătorul romîn a subliniat că cea mai importantă problemă care stă în fața Adunării Generale este problema dezarmării”. Agenția subliniază că conducătorul delegației romîne a sprîlînit planul sovietic de dezarmare generală și completă care oglindește speranța omenirii de a se instaura o nouă eră, în care războaiele vor fi înlăturate pentru totdeauna. Corespondenții agen-

ției Reuter a relatat de asemenea pasajul care se referă la poziția delegației romîne în problema îmbunătățirii și perfecționării activității ONU.

Subliniind că „Gheorghiu-Dej a vorbit în fața unei impresionate adunări de șefi de guverne care participă la sesiune, printre care N. S. Hrușciov, K. Nkrumah, J. Nehru, I. Tito, F. Castro, G. Nasser, W. Gomulka”, agenția United Press Internațională redă ample pasaje din cuvîntarea conducătorului delegației R. P. Romîne. Agenția Associated Press a relatat pe larg conținutul cuvîntării șefului delegației romîne.

Ample extrase ale acestui cuvîntări au fost relatate de agenția Cetele. Numeroase alte agenții au retransmis extrase din cuvîntarea tovarășului Gheorge Gheorghiu-Dej.

Ziare britanice critică discursul lui Eisenhower la O.N.U.

LONDRA (Agerpres). — TASS transmite: Corespondentul ziarului conservator „Daily Mail” comentînd discursul rostit de Eisenhower la Adunarea Generală a ONU arată că el nu a justificat speranțele care au fost puse în el și a pierdut marea posibilitate care i s-a prezentat. Acest discurs a fost rostit pe un ton „nervos” și înegal și nu a cuprins nici o nouă propunere pentru lichidarea impasului din relațiile dintre Răsărit și Apus. Incapacitatea președintelui de a lua inițiativa a provocat dezamăgiri alt-

în rîndurile prietenilor cîi și ale dușmanilor la această mare adunare a șefilor de state și a diplomaților de frunte din 96 de țări.

Ziarul „Daily Worker” scrie că propunerile lui Eisenhower sînt nerealistice îndeosebi în domeniul dezarmării unde SUA a insistat totdeauna nu asupra dezarmării, ci asupra controlului în domeniul dezarmării. Și aceasta, scrie ziarul, este echivalent cu a cere permisivitatea de a se ocupa cu spionaj. „Această propunere a fost făcută pentru a împiedica dezarmarea, și nu pentru a asis-

AFARA DE PE PAMINTUL NOSTRU!